

Dansen går på Svinnsta skär

I valstempo

GIDEON WAHLBERG

1. Dan-sen den går up - på Svinn-sta skär, hör
Blom-mor-na dof-ta från ha - gen där och

klac - kar - na mot hä - len. Gos-sen han
mång - a and - ra stäl - len, och mitt i

sväng-er med flic - kan kär i stil - la som - mar -
tal - tras-tens kvälls-kon - sert hörs mång - a munt - ra

natt. Ljuv - lig är som - mar - nat -
skratt.

ten, blå - nan - de vi - kens vat - ten.

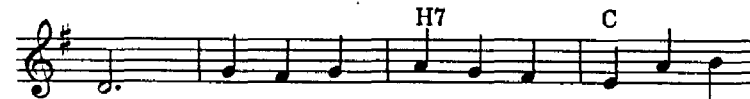
Och mel-lan ber-gen och tal - lar - na hö-res mu -

si - ken och tral - lar - na. Flic-kan har blommor i

hå - ren, må - nen strör sil - ver i snå -

ren. Ald - rig för - glöm-mer jag stun-der - na

där - up - på Svinn - sta skär.

2. Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar ned åt stranden,
lossar sin julle och ror från land
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens rand,
som rullar in mot sanden,
kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar: »Hjärtans kär».

3. Solen går upp bakom Konungssund
och stänker guld i vågen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön:

Ljuvlig är sommarnatten . . .

Ljuvlig är sommarnatten . . .

Gideon Wahlberg